

Usnesení Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 24.01.2002, sp. zn. 23 To 55/2002, ECLI:CZ:KSCB:2002:23.TO.55.2002.1

Číslo: 3A/2003

Právní věta: Povinnost orgánu činného v trestním řízení rozhodnout podle ustanovení § 71 odst. 4, 5, 6 tr. ř. o dalším trvání vazby je splněna i v případě, kdy soud o dalším trvání vazby rozhodne na základě žádosti obviněného o propuštění z vazby podle § 72 odst. 3 tr. ř. Od právní moci tohoto rozhodnutí pak začínají běžet lhůty pro další rozhodnutí o trvání vazby.

Soud: Krajský soud v Českých Budějovicích

Datum rozhodnutí: 24.01.2002

Spisová značka: 23 To 55/2002

Číslo rozhodnutí: 3A

Číslo sešitu: 1

Typ rozhodnutí: Usnesení

Hesla: Vazba

Předpisy: § 71 odst. 5 tr. ř.
§ 72 tr. ř.

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Krajský soud v Českých Budějovicích zamítl stížnost obžalovaného proti rozhodnutí Okresního soudu v Písku ze dne 8. 1. 2002, sp. zn. 9 T 323/2001.

Z odůvodnění :

Nepravomocným rozsudkem Okresního soudu v Písku ze dne 8. 1. 2001, čj. 9 T 323/2001-211, byl P. G. uznán vinným trestným činem krádeže podle § 247 odst. 1 písm. b), odst. 2 tr. zák. účinného od 1. 1. 2002 a odsouzen k nepodmíněnému trestu odnětí svobody na 18 měsíců se zařazením do věznice s dozorem podle § 39a odst. 2 písm. b) tr. zák. Trestného činu se podle rozsudku dopustil tím, že dne 15. 2. 1996 v 00.35 hod. v P. na náměstí společně s již odsouzeným B. Š. v úmyslu odcizit věci po vypáčení a vysazení rámu okna vloupal do prodejny firmy V., s. r. o., se sídlem v P., a odcizil a do přistaveného automobilu nanosil zboží v hodnotě 140 130 Kč, a další zboží v hodnotě 147 246 Kč bylo připraveno v prodejně do tašky, která byla za tím účelem do prodejny přinesena, kterou však se zbožím již nestačil odnést, neboť byl na místě zadržen policií.

Usnesením Okresního soudu v Písku ze dne 8. 1. 2002, č. j. 9 T 323/2001-208, byla podle § 72 odst. 3

tr. ř. zamítnuta žádost obžalovaného P. G. o propuštění z vazby na svobodu s tím, že vazební důvody podle § 67 písm. a) tr. ř. nadále trvají. Ve svém rozhodnutí okresní soud uzavřel, že obžalovaný hrubým způsobem porušil svůj písemný slib, který učinil dne 14. 7. 1998 před Obvodním soudem pro Prahu 4 poté, kdy byl realizován příkaz k zatčení jeho osoby, a to konkrétní závazek, že nebude žádným způsobem mařit průběh vyšetřování. Na základě tohoto slibu byl propuštěn ze zatčení, avšak na adrese, kterou udal jako místo, na kterém se bude zdržovat, se ve skutečnosti nezdržoval, a proto byl dne 11. 3. 1999 znovu vydán příkaz k zatčení, na základě kterého byl obžalovaný zatčen až 1. 9. 2001. Přílohy, které obžalovaný předložil soudu se svou žádostí o propuštění z vazby na svobodu, nepotvrzují, že by neměl v úmyslu se vyhýbat trestnímu stíhání, a proto u obžalovaného okresní soud znovu shledal důvody vazby ve smyslu § 67 písm. c) tr. ř.

Proti tomuto usnesení podal obžalovaný v zákonné lhůtě stížnost a prostřednictvím svého obhájce namítl, že důvody vazby u něho nejsou dány. Neměl v minulosti úmysl trestnímu stíhání se vyhýbat, neboť žil v bytě své babičky na stálé adrese, převážně byl zaměstnán a zaměstnavatel za něho platil zálohy na sociální a zdravotní pojištění a byl tedy evidován v databázi vedené pro tyto plátce. Dostával se do kontaktu se správními orgány, včetně policejních, ať již v souvislosti s řešením přestupků v dopravě nebo vystavením náhradního občanského průkazu. Pokud by tedy orgány činné v trestním řízení vyvinuly alespoň trochu neformální činnost, byla by zjištěna jeho konkrétní adresa. Důvody vazby musí být potvrzeny konkrétními skutečnostmi, nikoliv pouze domněnkami. Obžalovaný též znovu poukázal na poskytnutí písemného slibu.

Na základě podané stížnosti přezkoumal krajský soud podle § 147 odst. 1 tr. ř. napadené usnesení i řízení, které mu předcházelo, a dospěl k těmto závěrům:

Dosud zjištěné skutečnosti potvrzují, že obžalovaný je pro shora rozvedený trestný čin krádeže podle § 247 tr. zák. důvodně trestně stíhán a soud prvního stupně také nepochybil, pokud uzavřel, že úteková vazba u obžalovaného je podle § 67 písm. a) tr. ř. nadále plně odůvodněna.

Stížnostní soud shledal, že nedošlo k podstatným změnám proti stavu v době předchozího rozhodnutí Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 30. 11. 2001 s výhradou, že obžalovaný v současné době není ohrožován důrazným trestem odnětí svobody, neboť trest mu byl ukládán v zákonné trestní sazbě na 6 měsíců až 3 léta.

Rozhodné jsou však skutečnosti, na které již krajský soud poukázal ve svém předchozím rozhodnutí ze dne 30. 11. 2001. Obžalovaný v předchozím řízení, které bylo vedeno Obvodním úřadem vyšetřování Praha 4, nebyl v rozhodné době pro orgány činné v přípravném řízení dosažitelný a z těchto důvodů byl dne 14. 5. 1998 vydán příkaz k zatčení obžalovaného. Dne 13. 7. 1998 pak byl P. G. zatčen a 14. 7. 1998 propuštěn ze zatčení na svobodu se současným přijetím jeho písemného slibu, v němž se obžalovaný zavázal, že se bude zdržovat na adrese P., zde bude přebírat poštu, dostaví se na každé předvolání orgánů činných v trestním řízení a nebude žádným způsobem mařit průběh vyšetřování.

Na této adrese se však nezdržoval, nepřebíral předvolání, jako nevěrohodné byly ověřeny údaje obžalovaného o jím tvrzeném zaměstnavateli, a tyto skutečnosti vedly k vydání dalšího příkazu k zatčení, který byl realizován 1. 9. 2001.

Přestože obžalovaný věděl, že jsou proti němu vedena dvě trestní řízení, jednal v rozporu se svým písemným slibem z roku 1998 a toto porušení povinností nemůže obžalovaný omluvit svými námitkami, že v průběhu správního řízení či projednávání dopravních přestupků mohly orgány činné v přípravném řízení zjistit jeho skutečný pobyt. Obžalovanému nebránila žádná skutečnost, aby policii oznámil adresu či adresy, na kterých se bude zdržovat.

Tyto skutečnosti prokazují, že u obžalovaného i nadále trvají důvody vazby podle § 67 písm. c) tr. ř., a proto byla podaná stížnost jako nedůvodná podle §148 odst. 1 písm. c) tr. ř. zamítnuta.

Podle § 71 odst. 5 tr. ř. je soud povinen nejpozději do třiceti dnů ode dne, kdy u něj byla podána obžaloba, nebo kdy mu byl doručen spis na základě rozhodnutí o postoupení nebo přikázání věci obviněného, který je ve vazbě, rozhodnout, zda se obviněný ve vazbě ponechává, nebo zda se obviněný propouští z vazby na svobodu. Jak vyplývá ze závěrečných a přechodných ustanovení k novele trestního řádu, ve věcech, kdy vazba započala přede dnem účinnosti tohoto zákona, začnou běžet lhůty, v nichž je třeba rozhodnout o dalším trvání vazby až od dne účinnosti tohoto zákona; tím není dotčeno ustanovení o přípustném trvání vazby.

Krajský soud uzavřel, že v této zákonné třicetidenní lhůtě Okresní soud v Písku rozhodl, neboť podle závěru krajského soudu není podstatné, zda soud tak učiní z úřední povinnosti, či na základě podaného návrhu samotným obviněným. Smyslem uvedeného zákonného ustanovení § 71 odst. 5 tr. ř. je, aby soud ve lhůtě třiceti dnů po podání obžaloby či doručení spisu na základě rozhodnutí o postoupení nebo přikázání věci obviněného, který je ve vazbě, vždy posoudil, zda jsou dány důvody vazby ve smyslu § 67 tr. ř., a tento smysl je naplněn, i když soud rozhodne na základě podaného návrhu. Z těchto důvodů není nutné, aby v zákonné třicetidenní lhůtě bylo vydáváno další rozhodnutí soudu.